

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument zasedanja

A7-0434/2013

4.12.2013

POROČILO

o krizi zaradi pomanjkanja hrane, goljufijah v prehranski verigi in nadzoru nad njimi
(2013/2091(INI))

Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane

Poročevalka: Esther de Lange

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
OBRAZLOŽITEV	14
MNENJE ODBORA ZA NOTRANJI TRG IN VARSTVO POTROŠNIKOV	17
MNENJE ODBORA ZA KMETIJSTVO IN RAZVOJ PODEŽELJA	20
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU	24

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o krizi zaradi pomanjkanja hrane, goljufijah v prehranski verigi in nadzoru nad njimi (2013/2091(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju akcijskega načrta v petih točkah¹, ki ga je Komisija predstavila marca 2013 po razkritju široke mreže goljufov, ki so konjsko meso prodajali kot goveje,
 - ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali,
 - ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane,
 - ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, spremembah uredb (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Komisije 87/250/EGS, Direktive Sveta 90/496/EGS, Direktive Komisije 1999/10/ES, Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Komisije 2002/67/ES in 2008/5/ES in Uredbe Komisije (ES) št. 608/2004,
 - ob upoštevanju predloga uredbe o izvajanju uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti, da se zagotovi uporaba zakonodaje o živilih in krmi ter pravil o zdravstvenem varstvu živali, dobrobiti živali, zdravstvenem varstvu rastlin, rastlinskem razmnoževalnem materialu [in] fitofarmaceutskih sredstvih (COM(2013)0265),
 - ob upoštevanju poročila Evropskega računskega sodišča z dne 11. oktobra 2012 o obvladovanju navzkrižja interesov v štirih agencijah Evropske unije,
 - ob upoštevanju člena 48 svojega poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane ter mnenj Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov in Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja (A7-0000/2013),
- A. ker splošna načela živilske zakonodaje EU v skladu z Uredbo št. 178/2002 prepovedujejo trženje nevarne hrane ter nepoštenih praks, ponarejanje hrane in vsakršno drugo prakso, ki bi lahko zavajala potrošnika;
- B. ker Uredba (ES) št. 1924/2006 o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih in Uredba (EU) št. 1169/2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom vsebujeta podrobne določbe glede prepovedi zavajajočega oglaševanja in praks označevanja;

¹ http://ec.europa.eu/food/food/horsemeat/plan_en.htm.

- C. ker je veljavni regulativni okvir EU za varno hrano in prehransko verigo potrošnikom EU doslej zagotavljal visoko raven varnosti hrane; vendar pa je sedanja zakonodaja kljub temu krhka in ni vedno zanesljiva, zato so potrebne izboljšave;
- D. ker so nedavni primeri goljufij s hrano omajali zaupanje potrošnikov v prehransko verigo, kar je negativno vplivalo na kmetijsko-živilski sektor, saj ti škandali škodujejo splošni podobi tega ključnega sektorja gospodarstva EU; ker je ponovna pridobitev zaupanja potrošnikov v evropske kmetijsko-živilske proizvode v EU in zunaj nje izjemno pomembna; ker je po drugi strani treba poudariti, da velika večina evropskih kmetijsko-živilskih proizvodov odlične kakovosti in da si zato zaslužijo mednarodno priznanje;
- E. ker je preglednost ključen sestavni del pristopa, ki so ga privzele Komisija in države članice pri nadzoru nad varnostjo hrane;
- F. ker je kmetijsko-živilski sektor med največjimi v gospodarstvu EU, saj zagotavlja 48 milijonov delovnih mest, njegova vrednost pa znaša 715 milijard EUR letno;
- G. ker posamezni primeri goljufij s hrano negativno vplivajo na podobo celotnega kmetijsko-živilskega sektorja;
- H. ker je živilska zakonodaja EU na področju varnosti hrane zelo podrobna in vključuje nadzor in teste za ostanke in druge vrste onesnaženja hrane in krme, ni pa vzpostavljen poseben okvir za boj proti goljufijam s hrano, razen splošne določbe, da se potrošnikov ne sme zavajati;
- I. ker se težave pojavljajo tudi pri izvajanju sedanje zakonodaje in je na vseh stopnjah prehranske verige potreben učinkovitejši uradni nadzor nad hrano živalskega izvora;
- J. ker ne obstajajo statistični podatki o pogostosti goljufij s hrano v EU in ker je Komisija šele nedavno določila goljufije s hrano kot novo področje delovanja;
- K. ker nedavni primeri goljufij vključujejo na primer trženje konjskega mesa kot govejega mesa in mesa konj, ki so bili zdravljeni s fenilbutazonom, kot užitnega konjskega mesa, trženje navadne moke kot ekološke, jajc iz baterijske reje kot ekoloških jajc in soli za posipanje cest kot jedilne soli, uporabo alkohola s primesmi metanola v žganih pijačah, uporabo z dioksinom okuženih maščob pri proizvodnji krme ter napačno označevanje ribjih vrst in morskih proizvodov;
- L. ker bi lahko šteli za primer goljufije, če proizvajalec na dveh ločenih trgih trži navidezno enak proizvod, ki je bil izdelan iz sestavin različne kakovosti;
- M. ker se goljufije s hrano na splošno pojavljajo tam, kjer so možnosti in skušnjave za goljufije s hrano velike, tveganje za njihovo razkritje in sankcije pa majhno;
- N. ker je prehranska veriga pogosto dolga in kompleksna ter vključuje številne nosilce živilske dejavnosti in druge subjekte; ker se potrošniki vse manj zavedajo, kako se njihova hrana proizvaja, posamezni nosilci živilske dejavnosti pa nimajo vedno pregleda nad celotno proizvodno verigo, oziroma se to od njih ne zahteva;

- O. ker je obsežna goljufija z izdelki iz konjskega mesa, razširjena po vsej Evropi, simptom neobvladljivega globaliziranega sistema dobave, nizkocenovnega kmetijsko-živilskega produktivizma in nepopolnega sistema označevanja;
- P. ker trgovci in posredniki v prehranski verigi niso vedno registrirani in certificirani kot nosilci živilske dejavnosti; ker Komisija in države članice pogosto ne vedo zagotovo, koliko neregistriranih trgovcev je aktivnih;
- Q. ker v primerih resne goljufije s hrano obsojenim nosilcem živilske dejavnosti opravljanje te dejavnosti včasih prepovejo pristojni nacionalni organi; ker nosilci to dejavnost kmalu registrirajo drugje in nadaljujejo prodajo enako kot prej; ker bi izmenjava informacij o obsojenih nepoštenih nosilcih živilske dejavnosti izboljšala nadzor nad njimi, s čimer bi jim preprečili nove nepoštene dejavnosti;
- R. ker so za izvajanje in uveljavljanje živilske zakonodaje EU odgovorne države članice in ker sta zato izvrševanje in nadzor omejena večinoma na nacionalno raven, zaradi česar je vseevropski čezmejni pregled omejen ali pa ga sploh ni;
- S. ker se nacionalni organi osredotočajo na varnost hrane in ne dajejo prednosti goljufijam s hrano, pogosto zaradi pomanjkanja zmogljivosti in virov;
- T. ker imajo pristojni organi nekaterih držav članic specializirane policijske enote za boj proti goljufijam s hrano; ker je nadzor v nekaterih državah članicah delno prenesen na zasebne nadzorne organe; ker v drugih državah članicah nadzor v celoti izvajajo pristojni organi;
- U. ker je sistem hitrega obveščanja za živila in krmo koristno orodje za hitro izmenjavo informacij med državami članicami in Komisijo, kot na primer v nedavnem primeru goljufije s konjskim mesom;
- V. ker je Urad za prehrano in veterinarstvo (FVO) pri Komisiji odgovoren za preverjanje skladnosti z zahtevami EU glede kakovosti in varnosti hrane in ker so njegove revizije običajno vnaprej napovedane in pripravljene skupaj s pristojnimi organi; ker je število revizij na leto omejeno zaradi omejenih zmogljivosti FVO; ker je FVO nakazal, da trenutno ni niti opremljen niti usposobljen za obravnavanje goljufij s hrano;
- W. ker so pristojni organi, zlasti FVO, popolnoma prezrli opozorila o povečevanju števila zaklanih konjev v nekaterih državah članicah;
- X. ker je Europol zabeležil porast števila primerov goljufij s hrano in pričakuje, da se bo ta trend nadaljeval ter da bo vse pogostejše tudi sodelovanje kriminalnih organizacij v goljufijah s hrano;
- Y. ker lahko države članice uporabljajo informacijski sistem Europola za izmenjavo informacij o čezmejnih preiskavah; ker lahko Europol s svojim strokovnim znanjem, analitičnimi orodji in podatkovnimi bazami pomaga državam članicam le na njihovo prošnjo; ker so države članice v primeru goljufije s konjskim mesom sprva zavračale sodelovanje z Europolom;

- Z. ker je Europol od leta 2011 uspešno izvedel več operacij OPSON v zvezi s ponarejenimi in podstandardnimi prehrabnimi proizvodi; ker Europol pri teh operacijah sodeluje z Interpolom, organi držav članic, državami, ki niso članice EU, in zasebnimi partnerji;
- AA. ker označevanje države ali kraja porekla mesa in mesnih proizvodov samo po sebi ne preprečuje goljufij; ker poreklo prehrabnega proizvoda v nekaterih primerih delno določa njegovo ceno; ker lahko označevanje porekla vodi celo v nove goljufije;
- AB. ker bi lahko nekateri sporazumi o prosti trgovini, ki jih namerava skleniti EU, oslabili evropsko zakonodajo o varnosti hrane;
- AC. ker je treba goljufije umestiti v ekonomski okvir, ki ga zaznamujeta gospodarska kriza ter socialni damping zunaj in znotraj EU;
- AD. ker se zaradi praks trgovanja in obratnih dražb znižuje raven kakovosti, varnosti in preglednosti ter te prakse vplivajo na skupne marže v celotni panogi;
- AE. ker se zaradi praks distribucije in uporabe distribucijskih posrednikov destabilizirajo proizvodni trgi, saj se tako zmanjšujejo marže proizvajalcev;

Goljufije s hrano: obseg in opredelitev

1. obžaluje, da je boj proti goljufijam s hrano razmeroma novo področje evropske agende in da v preteklosti na ravni EU in nacionalni ravni nikoli ni bil ključna prednostna naloga za zakonodajo in izvrševanje;
2. izraža zaskrbljenost glede možnega učinka goljufij s hrano na zaupanje potrošnikov, varnost hrane, delovanje prehranske verige in stabilnost cen kmetijskih proizvodov ter poudarja, da je treba hitro ponovno vzpostaviti zaupanje evropskih potrošnikov;
3. zato poziva Komisijo, naj goljufijam s hrano nameni vso potrebno pozornost in sprejme vse potrebne korake, da bosta preprečevanje goljufij s hrano in boj proti njim vključena v politiko EU;
4. poudarja, da je potreben dodatni vpogled v obseg, pogostost in elemente primerov goljufij s hrano v EU; poziva Komisijo in države članice naj sistematično zbirajo podatke o primerih goljufij ter izmenjujejo najboljše prakse ugotavljanja in boja proti goljufijam s hrano;
5. ugotavlja, da sedanja zakonodaja EU ne vsebuje opredelitve goljufij s hrano ter da države članice pri opredeljevanju uporabljajo različne metodologije; meni, da je enotna opredelitev nujna za oblikovanje evropskega pristopa k boju proti goljufijam s hrano; poudarja, da je treba hitro sprejeti usklajeno opredelitev na ravni EU, ki naj temelji na razpravi z državami članicami, zainteresiranimi stranmi in strokovnjaki, vključuje pa naj elemente, kot so neskladnost z živilsko zakonodajo in/ali zavajanje potrošnikov (vključno z izpuščanjem informacij o proizvodu), naklep in potencialne finančne koristi in/ali konkurenčna prednost;
6. poudarja, da zaradi narave enotnega trga EU goljufija na področju živil v številnih

primerih seže tudi prek meja držav članic ter ogroža zdravje vseh evropskih državljanov;

7. ugotavlja, da so nedavni primeri goljufij s hrano razkrili različne tipe teh goljufij, kot so zamenjava ključnih sestavin s cenejšimi ali manj kakovostnimi nadomestki, napačno označevanje živalske vrste, uporabljene v mesnem ali morskem proizvodu, napačno označevanje teže, prodaja običajnih živil kot ekoloških, nepoštena uporaba znaka kakovosti za poreklo ali dobrobit živali, označevanje gojenih rib kot ulovljenih, trženje rib iz manj cenjenega razreda z imenom višje kategorije ali dražje vrste ter ponarejanje roka uporabnosti živil in njihovo trženje po preteku roka;
8. poudarja, da so med živili, ki so pogosto vključena v nepošteno dejavnosti, oljčno olje, ribe, ekološki proizvodi, žito, med, kava, čaj, začimbe, vino, določeni sadni sokovi, mleko in meso;
9. je zaskrbljen zaradi znakov, da je število primerov v porastu in da so goljufije s hrano rastoč trend, ki odraža strukturno šibkost v prehranski verigi;

Prispevajoči dejavniki

10. ugotavlja, da na splošno do goljufij s hrano prihaja, kjer so možnosti za finančne dobičke velike, tveganje za odkritje goljufije pa majhno; meni, da je nesprejemljivo, da so goljufije s hrano v EU donosne ter da so možnosti za njihovo razkritje razmeroma majhne;
11. opozarja na kompleksnost prehranske verige in njen čezmejni značaj, ki ob pretežno nacionalnem nadzoru, sankcijah in izvrševanju ustvarja položaj, ki domnevno povečuje nevarnost goljufij s hrano; meni, da bi večja sledljivost sestavin in proizvodov po celotni prehranski verigi prispevala k boju proti goljufijam;
12. poudarja, da je treba večjo pozornost nameniti nadzoru nad blagom, uvoženim iz tretjih držav, in njegovo skladnostjo s standardi EU za varnost živil in krme;
13. opozarja tudi na druge dejavnike, ki se pogosto omenjajo kot dejavniki, ki prispevajo k goljufijam s hrano, na primer sedanja gospodarska kriza, varčevalni ukrepi, ki vplivajo na nadzorne agencije, ter pritiski maloprodajnega sektorja in drugih strani po vse cenejši proizvodnji hrane;

Ugotovitve in priporočila

Institucionalni okvir

14. pozdravlja odločitev Komisije, da ustanovi skupino za preprečevanje goljufij s hrano in priznava prizadevanja Europola v boju proti goljufijam s hrano; spodbuja Komisijo, naj premisli o razvoju referenčnega laboratorija EU na področju avtentičnosti živil;
15. pozdravlja načrt Komisije, da v letu 2014 organizira konferenco o goljufijah s hrano z namenom ozaveščanja zadevnih akterjev;
16. je prepričan, da so nenapovedani, neodvisni inšpekcijski pregledi bistveni za zagotavljanje učinkovitega izvajanja varnosti hrane in standardov označevanja; zato meni, da bi morali biti nenapovedani inšpekcijski pregledi obvezni;

17. poziva Komisijo, naj obseg revizij FVO razširi tako, da bodo vključevale tudi goljufije s hrano; meni, da bi morali FVO in države članice izvajati tudi redne, neodvisne in obvezne nenapovedane inšpekcijske preglede, namenjene odkrivanju namernih kršitev, da bi zagotovili spoštovanje najvišjih standardov varnosti hrane; meni, da sta za obnovitev in ohranitev zaupanja potrošnikov potrebna pregleden pristop k izvajanju uradnega nadzora in inšpekcijskih pregledov ter javna objava poročil oz. rezultatov nadzora in inšpekcijskih pregledov nosilcev živilske dejavnosti;
18. obžaluje, da Komisija in države članice premalo poznajo in uporabljajo poročila in revizije FVO; poziva Komisijo, naj bolj aktivno spremlja poročila in priporočila FVO;
19. poziva proračunski organ, naj poveča zmogljivosti in sredstva, namenjena FVO in skupini za preprečevanje goljufij s hrano, ki jo je ustanovila Komisija;
20. je zaskrbljen, ker je EU zmanjšala finančna sredstva za zagotavljanje tovrstnega bistvenega nadzora;
21. poziva države članice in evropske regije, naj nadzornim organom zagotovijo ustrezne kadre ter finančne in tehnične vire;
22. poudarja, da je treba učinkovit nadzor in inšpekcije izvajati tako, da ne bodo pomenile nepotrebnega upravnega bremena za mala in srednja podjetja;
23. predlaga, da se enkrat letno pripravi predstavitev FVO in odbora ENVI z namenom razprave o zaključenih in prihodnjih revizijah, preden FVO sprejme delovni program za naslednje leto;
24. poziva države članice, naj zagotovijo, da se glede vprašanj, ki jih odpre FVO, ustrezno odzovejo in ukrepajo;
25. meni, da morebitne spremembe postopka pregleda delovnega programa FVO in določanja prednostnih nalog zanj ne smejo spreminjati pravnega postopka sprejemanja delovnih programov FVO;
26. zlasti poziva Komisijo in države članice, naj se odzovejo na ugotovitve revizij FVO glede ponarejenih kartotek o zdravljenju živali za zakol, namenjenih za izvoz v EU, ter preprečijo, da bi se meso in drugi živalski proizvodi iz tretjih držav, za katere ni mogoče zagotoviti, da so v skladu z zahtevami EU glede varnosti hrane, dajali na trg v EU;
27. ugotavlja, da imajo države članice zaradi vprašanj, povezanih z jurisdikcijo, pogosto težave pri pregonu nepoštenih nosilcev živilske dejavnosti, ki delujejo preko meja EU; obžaluje, da države članice v čezmejnih primerih goljufij s hrano ne sodelujejo z Europolom sistematično, temveč delujejo dvostransko;
28. priznava pomen prijaviteljev pri razkrivanju nepoštenih praks v živilskem sektorju; poziva države članice, naj ustvarijo ustrezne pogoje, ki bodo prijaviteljem omogočali varno in anonimno prijavo škodljivih praks;
29. meni, da bi morali pristojni nacionalni organi, kolikor je to možno in ustrezno, obveščati

javnost o odpoklicu proizvodov in drugih ukrepih, ki jih v primeru goljufije s hrano sprejmejo pristojni organi;

Zakonodajni okvir

30. meni, da bi se moral uradni nadzor osredotočiti ne le na vprašanja varnosti hrane, temveč tudi na preprečevanje goljufij in tveganja zavajanja potrošnikov; pozdravlja dejstvo, da predlog Komisije za pregled uradnega nadzora vključuje dodaten nadzor v zvezi z goljufijami s hrano v primerih, ko imajo pristojni organi razlog za sum nepoštenega vedenja nosilca živilske dejavnosti;
31. ugotavlja, da nekatere države članice nadzor delno prenesejo na zasebne nadzorne organe; poudarja, da morajo pristojni organi držav članic vedno nadzirati nadzorne sisteme ter preverjati, certificirati in pregledovati vse zasebne nadzorne sisteme z namenom zagotoviti, da izpolnjujejo nacionalne in mednarodne standarde ter da so njihove ugotovitve na voljo javnim agencijam;
32. zavrača vsakršen načrt, da se naloge inšpekcijskih pregledov prenesejo z javnih organov na gospodarske subjekte;
33. meni, da je treba razjasniti vlogo trgovcev in zakonski okvir, ki se uporablja za prodajo med podjetji;
34. meni, da bi morali biti vsi gospodarski subjekti, ki predelujejo, prodajajo ali hranijo surovine, prehranske sestavine ali prehranske proizvode v prehranjevalni verigi ljudi, vključno s trgovci in lastniki hladilnic, registrirani kot nosilci živilske dejavnosti in bi zanje moral veljati nadzor;
35. meni, da bi morali nosilci živilske dejavnosti vedeti, od kot prihajajo hrana ali sestavine, ki jih uporabljajo, kar pomeni, da nosi vsak nosilec živilske dejavnosti znotraj proizvodne verige svoj delež odgovornosti za končni proizvod;
36. priznava pomen jasnega in preglednega označevanja proizvodov za prodajo med podjetji kot tudi prodajo med podjetjem in potrošnikom ter poziva Komisijo, naj v zvezi s tem pregleda živilsko zakonodajo EU z namenom, da se zmanjša nevarnost goljufij s hrano;
37. poziva k večji ozaveščenosti in boljšemu spremljanju označevanja zamrznjenih živil za prodajo med podjetji in prodajo med podjetjem in potrošnikom; poziva Komisijo, naj predstavi predlog o obveznem označevanju za meso in ribe, iz katerega bo razvidno, ali so bili proizvodi zamrznjeni, kolikokrat so bili zamrznjeni in za koliko časa;
38. meni, da čeprav označevanje države porekla ni namenjeno boju proti goljufijam s hrano, lahko prispeva k boljši sledljivosti vzdolž verige preskrbe s hrano, stabilnejšim odnosom med dobavitelji in predelovalci mesa, skrbnejšemu izbiranju dobaviteljev in proizvodov s strani nosilcev živilske dejavnosti ter zanesljivejšim informacij za potrošnike, s tem pa se bo povrnilo zaupanje potrošnikov;
39. opozarja, da Uredba (EU) št. 1169/2011 določa, da bo Komisija do decembra 2013 po oceni učinka sprejela izvedbene akte glede obveznega označevanja države porekla ter

prašičjega, ovčjega, kozjega in perutninskega mesa, pa tudi glede prostovoljnega označevanja hrane;

40. poziva Komisijo, naj hitro pripravi izvedbene akte glede označevanja svežega prašičjega, ovčjega, kozjega in perutninskega mesa, in sicer na podlagi že veljavnih pravil za nepredelano goveje in telečje meso, ter zagotovi, da bodo potrošnik seznanjeni s krajem skotitve, vzreje in zakola živali, pri čemer naj upošteva obstoječe nacionalne in regionalne sisteme za označevanje porekla mesa;
41. opozarja tudi, da je Parlament v preteklosti že pozval k označevanju porekla za meso v predelanih proizvodih ter da Komisija pripravlja poročila o obveznem označevanju porekla za meso, ki je uporabljeno kot sestavina; poziva Komisijo, naj hitro predstavi poročilo in nato zakonodajne predloge, v katerih bo označevanje porekla mesa v predelanih proizvodih obvezno, pri tem pa naj upošteva svoje ocene učinka in se izogne povzročanju prevelikih stroškov in upravnega bremena;
42. poziva k boljšemu označevanju rib, ki se uporabijo kot sestavina predelanih jedi, zlasti v zvezi z ribolovnim območjem in ribolovnimi tehnikami;
43. poziva Komisijo, naj pospeši svoja prizadevanja, v sodelovanju z zainteresiranimi stranmi in državami članicami, ter razišče namen in potrebo po uvedbi sistemov elektronskega certificiranja v prehranski verigi, ki bi lahko zmanjšali verjetnost goljufije, ki temelji na papirnih certifikatih;
44. prosi Komisijo, naj vzpostavi centraliziran evropski register potnih listov za konje, da bi se preprečilo nepošteno izdajanje dvojnikov potnih listov;
45. je zaskrbljen, ker ne obstaja evropski zakonodajni okvir glede mesa, pridobljenega iz kloniranih živali, in poziva Komisijo, naj v skladu s svojimi zavezami čim prej predloži zakonodajni predlog v zvezi s kloniranjem živali;
46. poziva Komisijo, naj razvije metodo za zagotavljanje sledljivosti in ugotavljanje istovetnosti mesa, pridobljenega iz kloniranih živali, na primer z izoblikovanjem mednarodne zbirke genetskih podatkov o kloniranih živalih;

Družbena odgovornost gospodarskih družb

47. meni, da je za živilski sektor dragoceno, da se v zasebnem sektorju proaktivno razvijajo in uporabljajo pobude proti goljufijam, kot so preizkusi integritete proizvoda, notranje spremljanje, analize, načrti sledenja proizvodom, revizije in certificiranje – pri čemer te pobude ne nadomeščajo sistema uradnega nadzora v živilskem sektorju, ampak ga dopolnjujejo –, ter pozdravlja sedanje pobude, kot je globalna pobuda za varnost hrane (Global Food Safety Initiative) Univerze v Michiganu;
48. poziva Komisijo in države članice, naj razmislijo o tem, da bi se za nosilce živilske dejavnosti uvedla zakonska obveznost poročanja pristojnim oblastem o pogostosti primerov goljufij s hrano;
49. meni, da je maloprodajni sektor še posebej odgovoren za zagotavljanje integritete

živilskih proizvodov in za to, da od svojih dobaviteljev zahteva varnost in zanesljivost v dobavni verigi; meni, da so trgovci na drobno odgovorni, da preverijo vsaj formalno izpolnjevanje pravil glede označevanja; obžaluje pritisk maloprodaje in drugih nosilcev živilske dejavnosti na primarne proizvajalce, da bi proizvajali vse ceneje, pogosto na račun kakovosti živil ali sestavin;

50. ugotavlja, da nosilci živilske dejavnosti sedaj ne poznajo vedno izvora sestavin, ki jih uporabljajo; v zvezi s tem ugotavlja, da lahko kratke dobavne verige (lokalne in regionalne) zagotavljajo večjo preglednost in nadomestijo dolge in kompleksne dobavne verige, ki so bile pomemben dejavnik v krizi goljufij s hrano;
51. poziva Komisijo, naj na podlagi Uredbe št. 1151/2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil pripravi zakonodajne predloge za oznako „lokalna pridelava in neposredna prodaja“, ki bi prispevala k promociji teh trgov in k dodani vrednosti kmečkih proizvodov;

Izvrševanje in nadzor

52. poziva Komisijo, naj v skladu s členoma 7 in 17 Uredbe (EU) št. 1169/2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom zasleduje in preprečuje trženje proizvodov, ki ostajajo na trgu pod namerno netočnim ali zavajajočim imenom, saj je tudi to treba razumeti kot vrsto goljufije s hrano;
53. je prepričan, da je treba spremeniti odnos znotraj pristojnih organov, in sicer od upravnega in veterinarskega pristopa k policijskemu pristopu, na podlagi izkušenj „leteče enote“ danske uprave za prehrano ter karabinjerjev (Arma dei Carabinieri) in finančne policije (Guardia di Finanza) v Italiji; poudarja, da je predpogoj za tovrsten pristop, da so na pristojnih sodiščih sodniki s strokovnim znanjem s področja živilskega prava;
54. poudarja, da bi moralo izvajanje nadzora temeljiti na tveganju in vključevati razvoj profilov tveganj ter ocen ranljivosti za vsako dobavno verigo in živilski proizvod, pri čemer bi se moralo opirati na tekoče akademske raziskave, ki združujejo znanje na področju avtentičnosti hrane ter na področju kriminologije, kot so raziskave univerze Vrije Universitet Amsterdam in univerze v Wageningnu;
55. poziva Komisijo in države članice, naj še naprej spodbujajo evropske in nacionalne programe raziskav in razvoja, da bi razvili in uporabljali tehnologije in metode za odkrivanje goljufij s hrano, kot so na primer senzorji ter prstni odtisi proizvodov, ter naj omogočijo, da bodo testi v kratkem komercialno dostopni; je seznanjen z obstoječimi evropskimi raziskovalnimi projekti o integriteti in avtentičnosti hrane, kot sta projekta TRACE in AuthenticFood;
56. priporoča, da FVO in nacionalni organi v svoje revizije vključijo t.i. preverbe usklajenosti vhodnih in izhodnih masnih tokov ter masnih tokov odpadkov;
57. predlaga izboljšanje usklajevanja in komunikacije med nacionalnimi organi, pristojnimi za preučevanje goljufij s hrano, da bi tako povečali učinkovitost prizadevanj držav članic v boju proti tej težavi; poziva Komisijo, naj nujno vzpostavi elektronski sistem, ki bo po njenem predlogu temeljil na sistemu hitrega obveščanja za živila in krmo (RASFF) in ki

bo omogočal hitro izmenjavo informacij med državami članicami in Komisijo v primerih goljufij s hrano; poziva k objavljanju letnih poročil o primerih goljufij s hrano, ki so bili odkriti, po analogiji s poročili RASFF;

58. poziva k vzpostavitvi omrežja za preprečevanje goljufij s hrano, da bi tako okrepili usklajevanje med različnimi evropskimi organi (Europol, Eurojust, FVO) za učinkovitejše preprečevanje in odkrivanje takih goljufij;
59. predlaga, naj se test DNK uvede kot standardni postopek v kontrolah po naključnem izboru za določanje vrste, zlasti pri mesnih in ribjih proizvodih, ter naj se v ta namen oblikuje centralizirana baza podatkov o DNK;
60. poziva Komisijo, naj odpravi vrzeli v obstoječih predpisih o varnosti hrane in sledljivosti, ki se nanašajo na uvoz hrane od tretjih strani, pri katerih obstaja večje tveganje za goljufije s hrano;
61. zahteva, da pogajanja EU o prosti trgovini ne smejo povzročiti spremembe evropske zakonodaje na področju varnosti hrane in zanesljivosti preskrbe z njo niti se ne sme zato zmanjšati zmožnost nadzora nad uporabo te zakonodaje;
62. meni, da bi morali biti rezultati nadzora javno objavljeni v potrošnikom lahko dostopni in razumljivi obliki, npr. kot ocene; je prepričan, da bi to potrošnikom pomagalo pri odločitvah, poleg tega pa bi nosilce živilske dejavnosti spodbujalo k uspešnemu delu;

Sankcije

63. pozdravlja predlog Komisije, naj se zvišajo kazni, z namenom, da se zmanjša vsaj ocenjena ekonomska korist kršitve, vendar meni, da to ni dovolj odvračilno; meni, da bi morale države članice vzpostaviti kazni za goljufije s hrano v višini, ki je najmanj dvokratnik ocenjenega ekonomskega dobička, ki ga storilec skuša doseči z nepošteno dejavnostjo; meni, da morajo države kot poseben odvračilen ukrep določiti še višje kazni, vključno s kazenskimi sankcijami, za primere goljufij, kjer gre za zavestno ogrožanje javnega zdravja ali kjer so proizvodi namenjeni ranljivim potrošnikom; nadalje predlaga, da se v primeru ponovljene kršitve nosilcu živilske dejavnosti odvzame registracija;
64. obžaluje, da Komisija nima pregleda nad različnimi nacionalnimi sistemi sankcioniranja prekrškov v zvezi z goljufijami s hrano ter nad delovanjem teh načinov sankcioniranja na podlagi zakonodaje EU; poziva Komisijo, naj takšen pregled pridobi čim prej;
65. poziva k boljšemu upoštevanju pogojev za zagotavljanje dobrega počutja živali in h krepitvi sankcij v primeru neupoštevanja teh pravil;
66. poziva Komisijo, naj zbere podatke držav članic ter poroča o različnih ureditvah v državah članicah, kar zadeva vrsto in raven kazni za goljufije s hrano, in o delovanju sistemov kaznovanja;
67. poziva Komisijo in države članice, naj preučijo tudi druge metode, namenjene preprečevanju goljufij s hrano ali odvračanju od njih, kot je objavljanje imen obsojenih nepoštenih nosilcev živilske dejavnosti v evropskem registru;

68. zahteva nadaljnji razvoj sedanjih sistemov sledljivosti in dosledno izvajanje neposredne sledljivosti, predvidene v osnovni uredbi EU 178/2002, ki zajema živila in krmila, živali, namenjene za proizvodnjo hrane, ter vse druge temu namenjene snovi, od katerih se lahko pričakuje, da bodo vključene v živilo ali krmo; zahteva, da mora biti celotna veriga skozi vse faze pridelave, predelave in distribucije popolnoma preverljiva in pregledna, da bo mogoče goljufije na področju živil hitro identificirati v vseh fazah proizvodnje;
69. predlaga, naj bodo preiskovalni laboratoriji in laboratorijsko osebje podjetij dolžni, da vse izide preiskav živil in krmil, ki kažejo na goljufije ali so pomembni za boj proti njim, sporočijo neposredno pristojnim nadzornim organom;
70. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

OBRAZLOŽITEV

Varnost hrane in interesi potrošnikov so že od nekdaj v samem središču delovanja Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane ter Evropskega parlamenta v celoti. Poleg tega se v zadnjih letih vse večja pozornost namenja sorodnemu, čeprav ločenemu vprašanju goljufij s hrano zaradi primerov nepoštenega označevanja živil in drugih goljufij s hrano, ki so prizadele prehransko verigo v EU. Primeri, kot je uporaba soli za posipanje cest v živilih, trženje običajnih jajc kot ekoloških ali najnovejši škandal v zvezi s konjskim mesom, nakazujejo, da gre morda za stalno ali strukturno težavo. Ti primeri goljufij s hrano so že negativno vplivali na zaupanje potrošnikov v prehranski verigi in prišlo je do velikega protislovja: prehrana je varnejša kod kadar koli prej, toda zaupanje potrošnikov je nizko. Verjetnost, da bo evropski državljani umrli za posledicami gripe, je 260-krat večja kot verjetnost, da bo umrl zaradi nevarne hrane, kljub temu pa tretjina potrošnikov ne zaupa informacijam na oznakah na živilih.

Zato je Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane sklenil predstaviti poročilo na lastno pobudo, v katerem bo raziskal vprašanje goljufij s hrano, s posebnim poudarkom na njihovi opredelitvi in obsegu, dejavnikih, ki prispevajo k njihovemu pojavljanju, in morebitnih rešitvah.

Obseg in opredelitev

Za razliko od ZDA Evropska unija nima splošno sprejete opredelitve goljufij s hrano, saj se sedanji zakonodajni okvir osredotoča pretežno na varnost hrane. Edino splošno smernico najdemo v Uredbi 178/2002 o splošnih načelih in zahtevah živilske zakonodaje, ki pravi, da označevanje, oglaševanje in predstavitve živil ter njihova ovojnina „ne smejo zavajati potrošnikov“, vendar se v praksi izvajanje te določbe po posameznih državah članicah zelo razlikuje, nadzor na tem področju pa je zelo omejen. Zato ostajajo goljufije s hrano v veliki meri neodkrita, zlasti ko ne vključujejo tveganja za javno zdravje ali varnost hrane. Zato je težko določiti trenutni obseg goljufij s hrano v EU, čeprav večina strani, udeleženih pri nastanku tega poročila meni, da je v porastu.

Avtorja Spink in Moyer¹ navajata, da je goljufija s hrano skupni izraz, ki zajema preišljeno in namerno zamenjavo, dodajanje, spreminjanje ali napačno predstavitve živila, njegovih sestavin ali ovojnine; oziroma dajanje napačnih ali zavajajočih informacij o proizvodu z namenom ekonomskega okoriščenja. Če izhajamo iz te opredelitve, so ključne lastnosti goljufij s hrano: 1) neizpolnjevanje živilske zakonodaje in/ali zavajanje potrošnikov, 2) in sicer namerno in 3) zaradi finančne koristi.

Različne vrste goljufij s hrano vključujejo ponarejanje, zamenjavo, spreminjanje in ponarejanje. Med najbolj tveganimi proizvodi so ribe, oljčno olje in ekološka živila.

10 proizvodov z največjim tveganem goljufije s hrano	
1	oljčno olje
2	ribe
3	ekološka živila
4	mleko

¹ Defining the Public Health Threat of Food Fraud (Opredelitev grožnje goljufij s hrano za javno zdravje); Spink, J, in Moyer, DC, v: Journal of Food Science, 2011, zvezek 5 (številka 9), str. 57-63.

5	žito
6	med in javorjev sirup
7	kava in čaj
8	začimbe (npr. žafran in mleti feferoni)
9	vino
10	določeni sadni sokovi

Tabela 1: na podlagi članka avtorjev Spink in dr.¹ ter informacij, ki so jih prispevale maloprodajne in panožne organizacije

Dejavniki, ki prispevajo k goljufijam s hrano

Nevarnost goljufije je največja, ko je tveganje za njeno razkritje majhno, možne ekonomske koristi pa velike. Kompleksnost in čezmejni značaj prehranske verige, ob pozornosti, usmerjeni pretežno k varnosti hrane, in nacionalnem značaju nadzora in izvrševanja, se pogosto navajata kot dejavnika, ki prispevata k nizkim možnostim za odkrivanje goljufij s hrano. Ekonomsko korist goljufij še povečuje pogosto neučinkovit sistem sankcioniranja z razmeroma nizkimi kaznimi in velikimi razlikami med državami članicami. Med ostalimi dejavniki, ki prispevajo k goljufijam s hrano, so sedanja gospodarska kriza, varčevalni ukrepi, ki vplivajo na nadzorne agencije, ter pritiski s strani maloprodaje in drugih po vse cenejši proizvodnji hrane. Poleg tega je treba proučiti vlogo trgovcev in zakonski okvir, ki se uporablja za prodajo med podjetji. Vse bolj zaskrbljujoči so tudi dokazi, da se v goljufije s hrano vedno bolj vključujejo tudi kriminalne organizacije.

Ugotovitve

Čeprav javno zdravje in varnost hrane ostajata med najpomembnejšimi prednostnimi nalogami, predlagamo, naj Komisija in države članice svojo pozornost, politike in nadzor razširijo tako, da bodo poleg zdravja in varnosti vključevali še goljufije s hrano. Najprej je treba opredeliti, kaj je goljufija s hrano: jasna in enotna opredelitev je nujna osnova za učinkovit pristop na nacionalni ravni in ravni EU. Drugič, okrepanje bi bilo treba vlogo FVO pri odkrivanju primerov goljufij s hrano, pa tudi njegove vire. Države članice bi morale pri čezmejnih preiskavah bolj sodelovati prek Europol. Tretjič, uradni nadzor bi si moral prizadevati tudi za preprečevanje goljufij s hrano, pristojni organi pa bi morali vedno certificirati in pregledovati zasebne nadzorne organe, ki prevzamejo določene naloge uradnega nadzora. Pregledati bi bilo treba tudi predpise glede vmesnega označevanja in trgovcev. Četrto, živilski sektor sam ima pomembno vlogo. Treba bi bilo spodbujati zasebne pobude o vzpostavitvi programov za boj proti goljufijam, zakonsko obvezno poročanje nosilcev živilskih dejavnosti pristojnim organom o goljufivem vedenju v njihovem sektorju pa bi lahko prispevalo k razkritju več primerov goljufije v zgodnji fazi in k omejitvi nevarnosti za javno zdravje. Petič, odnos pristojnih organov bi bilo treba spremeniti od upravnega in veterinarskega pristopa k policijskemu pristopu, ki se je izkazal za uspešnega v številnih državah članicah, temeljiti pa bi moral na profiliranju tveganja. Nenazadnje bi bilo treba sankcije zvišati na vsoto, ki bo najmanj dvakrat višja od

¹ Development and Application of a Database of Food Ingredient Fraud and Economically Motivated Adulteration from 1980 to 2010 (Razvoj in uporaba podatkovne zbirke goljufij s sestavinami hrane in ekonomsko spodbujeno ponarejanje v letih od 1980 do 2010); Moore, J, Spink, J, in Lipkus, M. In: Journal of Food Science, 2012, zvezek 77 (številka 4), str. R118-R126.

ekonomskega dobička, ki ga skuša storilec doseči s pomočjo goljufij s hrano, večkratnim storilcem pa bi bilo treba odvzeti registracijo.

6.11.2013

MNENJE ODBORA ZA NOTRANJI TRG IN VARSTVO POTROŠNIKOV

za Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane

o krizi zaradi pomanjkanja hrane, goljufijah v prehranski verigi in nadzoru nad njimi
(2013/2091(INI))

Pripravljalnica mnenja: Anna Maria Corazza Bildt

POBUDE

Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov poziva Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. poudarja, da je pomembno, da potrošniki vedo, od kod izvira hrana, ki jo kupujejo; zato pozdravlja prihodnje izvedbene akte Komisije o prostovoljnem označevanju izvora vseh sestavin živil; poziva nosilce živilskih dejavnosti, naj prevzamejo pobudo in zagotovijo učinkovite sisteme sledljivosti ter preglednost, ki jo lahko dosežejo z natančnimi podatki na svojih izdelkih;
2. pozdravlja prihodnji izvedbeni akt Komisije o označevanju izvora vsega mesa in njeno oceno učinka označevanja izvora za meso, ki se uporablja kot sestavina živil; poudarja pomen jasnih, harmoniziranih pravil in poziva države članice, naj jih hitro in skladno uveljavijo po vsej EU; vendar izraža zaskrbljenost, da bi nadaljnja zakonodaja na tem področju lahko ogrozila konkurenco, omejila dostop do trga in povzročila povečane stroške za mala in srednja podjetja ter potrošnike;
3. želi poudariti, da je treba ponovno pridobiti zaupanje potrošnikov v enotni trg živil; poudarja, da pravo pot predstavljajo samoregulacija, boljša in pregledna zakonodaja in njeno učinkovito izvajanje, ne pa kopičenje novih predpisov;
4. poziva države članice, naj izboljšajo usklajenost zdravstvenih organov v posameznih državah članicah, saj pomanjkanje izmenjave ustreznih informacij pogosto odpira prostor za nepošteno akterje v dobavni verigi;
5. meni, da splošna živilska zakonodaja¹ nezadostno obravnava goljufije in da ne zajema

¹ UL L 31, 1.2.2002, str. 1.

goljufij, ki ne predstavljajo tveganja v zvezi z varnostjo živil ali tveganja za javno zdravje; poziva Komisijo, naj opredeli pojem goljufije, ki vključuje finančni dobiček in namero goljufije;

6. poziva države članice, naj zagotovijo, da bodo za nenapovedan in neodvisen uradni nadzor namenjena zadostna sredstva in ga bo izvajalo dobro opremljeno in usposobljeno osebje; poudarja, da je treba učinkovit nadzor in inšpekcije izvajati tako, da ne bodo pomenile nepotrebne administrativnega bremena za mala in srednja podjetja;
7. pozdravlja dejstvo, da pregledovanje uradnega nadzora, ki ga opravlja Komisija, z gospodarskimi ukrepi odvrča od goljufij; vendar želi poudariti, da sedanje kazni v živilskem sektorju niso primerne za preprečevanje goljufij; zato poziva Komisijo in države članice, naj uvedejo strožje, sorazmerne in bolj odvračilne sankcije;
8. je zaskrbljen, da primeri goljufij le redko vodijo do sodnih postopkov; poudarja, da je potrebna boljša prednostna razvrstitev preiskav in boljše sodelovanje med vsemi ustreznimi javnimi organi (kot na primer Urad za prehrano in veterinarstvo, Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), carinski organi in organi pregona) in nosilci živilskih dejavnosti, predvsem na področju čezmejnih goljufij; poudarja potrebo po izboljšanju znanja za preprečevanje goljufij, kot na primer pri orodjih informacijske tehnologije in zbiranju podatkov, ter zagotavljanju ustreznih virov organom za prehrano in veterinarstvo; poziva države članice, naj preučijo možnost vzpostavitve specializiranih kriminalističnih enot in naj delujejo proaktivno in ne reaktivno ter zagotovijo celovite spremljanje in učinkovite ukrepe za boj proti goljufijam v zvezi s hrano.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	5.11.2013
Izid končnega glasovanja	+: 30 -: 2 0: 2
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Preslav Borisov (Preslav Borissov), Jorgo Chatzimarkakis, Birgit Collin-Langen, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia de Campos, Cornelis de Jong, Vicente Miguel Garcés Ramón, Evelyne Gebhardt, Thomas Händel, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Sandra Kalniete, Edvard Kožušník, Hans-Peter Mayer, Emma McClarkin, Claudio Morganti, Phil Prendergast, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Catherine Stihler, Emilie Turunen, Barbara Weiler
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Regina Bastos, Jürgen Creutzmann, María Irigoyen Pérez, Constance Le Grip, Roberta Metsola, Pier Antonio Panzeri, Konstantinos Poupakis (Konstantinos Poupakis), Marek Siwiec, Kerstin Westphal

25.11.2013

MNENJE ODBORA ZA KMETIJSTVO IN RAZVOJ PODEŽELJA

za Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane

o prehranski krizi, goljufijah v prehranski verigi in nadzoru nad njimi
(2013/2091(INI))

Pripravljavka mnenja: Ulrike Rodust

POBUDE

Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja poziva Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. ugotavlja, da so primeri goljufij v prehranski verigi omajali zaupanje potrošnikov v varnost hrane v EU, kar škoduje celotni prehranski verigi od proizvajalca do potrošnika; ugotavlja, da je treba obnoviti zaupanje potrošnikov; verjame, da lahko kratke dobavne verige (lokalne in regionalne) pri tem zagotovijo več preglednosti in nadomestijo dolge in zapletene dobavne verige, ki so imele pomembno vlogo pri nastanku krize zaradi prehranskih goljufij;
2. poziva Komisijo, naj v skladu z Uredbo št. 1151/2012 (o kakovostnih proizvodih) pripravi zakonodajne predloge za oznako „lokalna pridelava in neposredna prodaja”, ki bi pripomogla k promociji teh trgov in pomagala kmetom dodati vrednost njihovim proizvodom;
3. ugotavlja, da lahko prehranske goljufije ogrozijo pomembno delo, ki je bilo opravljeno tako na nacionalni ravni kot na ravni EU, da bi okrepili in posodobili nadzor prehranske verige, kar zadeva zdravje, varnost in kakovost, ter škodujejo ugledu evropskih živil;
4. poudarja, da je potrebna jasna, pravno veljavna vseevropska opredelitev prehranskih goljufij, da bi omogočili učinkovit boj proti goljufijam v prehranski verigi;
5. poudarja, da zaradi narave enotnega trga EU prehranske goljufije v številnih primerih segajo tudi preko meja držav članic in ogrožajo zdravje vseh evropskih državljanov;
6. opozarja, da so po vsej Evropi nujno potrebni enotni kakovostni standardi za nadzor živil, kot je navedeno v Uredbi št. 178/2002, in da je upoštevanje in izvajanje pravil EU odvisno

od uradnega nadzora držav članic;

7. ugotavlja, da se s koncentracijo vele- in maloprodaje podpira nepošteno ravnanje v verigi preskrbe s hrano;
8. poziva države članice, naj ponovno preučijo svoje kazensko pravo na področju prehranskih goljufij in zagotovijo, da bodo kazni glede na nezakoniti dobiček iz goljufij učinkovite, sorazmerne in odvračilne, in naj jih po potrebi zaostrijo, da bodo delovale kot odvračilni ukrep;
9. poudarja, da je neposredno in okrepljeno sodelovanje med pristojnimi organi držav članic pri sumu ali potrditvi prehranske goljufije bistvenega pomena za sledenje in preiskavo goljufije;
10. ugotavlja, da se mora obstoječa zakonodaja ustrezno uporabljati in izvrševati; predlaga, da bi morale informacije o proizvodih in proizvajalcih, ki kršijo evropsko zakonodajo o živilih, čim prej postati dostopne potrošnikom, in poziva Komisijo, naj pripravi pravila za to področje; priporoča tudi, naj se povečata izmenjava informacij in združevanje virov med pristojnimi nacionalnimi organi, ki morajo biti jasno določeni, in policijskimi enotami na nacionalni ravni in na ravni EU, da bi preiskovali in odkrivali goljufivo ravnanje ter okrepili zaupanje potrošnikov;
11. predlaga, naj se preiskovalni laboratoriji in njihovo osebje obvežejo, da izide preiskav živil in krmil, ki kažejo na goljufije ali so pomembni za boj proti njim, sporočijo pristojnim nadzornim organom;
12. poudarja, da je bistveno obvezno označevanje porekla, ki mora biti jasno in razumljivo, in da lahko s spodbujanjem večje preglednosti vzdolž verige preskrbe s hrano pripomore k boju proti prehranskim goljufijam; poziva Komisijo, naj čim prej pripravi zakonodajne predloge, ki bi uvedli obvezno označevanje mesa in tako izboljšali sledljivost v prehranski verigi;
13. pozdravlja določbe v novem zakonu o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, ki zahtevajo obvezno označevanje kraja izvora za goveje, svinjsko, perutninsko in ovčje meso; poziva Komisijo, naj čim prej pripravi zakonodajne predloge, ki bodo za te mesne proizvode uvedli obvezno označevanje kraja rojstva, vzreje in zakola, ko gre za različne kraje, in s tem izboljšali sledljivost v prehranski verigi; poleg tega poziva k pripravi zakonodajnih predlogov za obvezno označevanje kraja izvora za mleko in mlečne izdelke, nepredelana živila, meso, ki se uporablja kot sestavina, proizvode iz ene sestavine in sestavine, ki predstavljajo več kot 50 odstotkov živilskega proizvoda;
14. poudarja, da so sledljivost, nadzor in skrbnost prodajalcev na drobno potrebni, da se zaščitijo dolge dobavne verige in da potrošniki nevede ne postanejo žrtve goljufij;
15. poziva k nadaljnjemu razvoju sedanjih sistemov sledljivosti in doslednemu izvajanju neposredne sledljivosti, predvidene v osnovni Uredbi (ES) št. 178/2002, ki zajema živila in krmila, živali, namenjene za proizvodnjo hrane, in vse druge snovi, ki so temu namenjene oziroma ki bi jih lahko uporabili pri proizvodnji živil ali krme; poziva, da mora biti celotna evropska prehranska veriga skozi vse faze pridelave, predelave ter prodaje in

distribucije pregledna in na voljo za inšpekcijski nadzor, da se lahko goljufije v zvezi z živili hitro prepoznajo;

16. poziva k zakonski zaščiti prijaviteljev, ki delajo v prehranski industriji in opozarjajo pristojne organe na nepravilnosti.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	25.11.2013
Izid končnega glasovanja	+: 25 -: 2 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	John Stuart Agnew, José Bové, Luis Manuel Capoulas Santos, Paolo De Castro, Hynek Fajmon, Iratxe García Pérez, Julie Girling, Sergio Gutiérrez Prieto, Elisabeth Jeggle, Jarosław Kalinowski, Elisabeth Köstinger, Agnès Le Brun, Gabriel Mato Adrover, Mairead McGuinness, Marit Paulsen, Ulrike Rodust, Alfreds Rubiks, Giancarlo Scottà, Alyn Smith, Ewald Stadler, Csaba Sándor Tabajdi, Marc Tarabella
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Karin Kadenbach, Giovanni La Via, Anthea McIntyre, Maria do Céu Patrão Neves, Dimiter Stojanov (Dimitar Stoyanov)

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	27.11.2013
Izid končnega glasovanja	+: 58 -: 0 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Elena Oana Antonescu, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sandrine Bélier, Sergio Berlato, Lajos Bokros, Franco Bonanini, Biljana Borzan, Yves Cochet, Chris Davies, Esther de Lange, Bas Eickhout, Edite Estrela, Jill Evans, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Jolanta Emilia Hibner, Dan Jørgensen, Martin Kastler, Corinne Lepage, Kartika Tamara Liotard, Linda McAvan, Miroslav Ouzký, Gilles Pargneaux, Andrés Perelló Rodríguez, Pavel Poc, Frédérique Ries, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Dagmar Roth-Behrendt, Kārlis Šadurskis, Richard Seeber, Teodoros Skilakakis (Theodoros Skylakakis), Bogusław Sonik, Dubravka Šuica, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Salvatore Tatarella, Thomas Ulmer, Glenis Willmott, Sabine Wils, Marina Yannakoudakis
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Erik Bánki, Gaston Franco, Julie Girling, Eduard-Raul Hellvig, Marusya Lyubcheva, Miroslav Mikolášik, James Nicholson, Alojz Peterle, Vittorio Prodi, Bart Staes, Marita Ulvskog, Vladimir Uručev (Vladimir Urutchev), Anna Záborská, Andrea Zannoni
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Spiros Danelis (Spyros Danellis)